

ΤΟ ΠΕΙΡΑ(Γ)ΜΑ

πειρα(γ)ματική πρωτοβουλία ενάντια στο θεσμό της εκπαίδευσης

Το πείρα(γ)μα

... είναι μια πρωτοβουλία συντρόφων/-ισσών από τη συνέλευση του Ρεσάλτο που με έναν αυτοοργανωμένο και αντιιεραρχικό τρόπο δοκιμάζει αλλά και δοκιμάζεται, μέσω ενός πειρα(γ)ματικού λόγου, ενάντια στον θεσμό του σχολείου και του εκπαιδευτικού συστήματος γενικότερα. Μακριά από το να αναγνωρίσει το ρόλο του μαθητή (βλεποντάς τον ως έναν ακόμα ρόλο από αυτούς που το κράτος και ο καπιταλισμός απλόχερα μοιράζουν) προσπαθεί να προκαλέσει ρήγματα στη λογική που θέλει τον μαθητή αποκομμένο από την υπόλοιπη κοινωνία. Οπότε μην παραξενευτεί κανείς αν δει κείμενα που δεν αφορούν τη μαθητική καθημερινότητα.

Στους δρόμους και τα σχολεία του Κερατσινίου, της Νίκαιας, του Κορυδαλλού, της Δραπετσώνας, το πείρα(γ)μα δεν πουλιέται, δεν αγοράζεται, αλλά μοιράζεται με την κυριολεκτική έννοια της λέξης- μιας και οι ιδέες μας, οι αξίες μας, οι πράξεις μας, η ζωή μας ολόκληρη δεν είναι εμπόρευμα να ανταλλάσσονται με χρήματα ή οτιδήποτε άλλο.

Πάντα επιδιώκοντας την επαφή και την επικοινωνία με όσους και όσες προτιμούν να είναι η άμμος και όχι το γράσσο στα γρανάζια του συστήματος.

.....

Από τα μέσα Ιούνη 2005, στο Κερατσίνι, στην Ερμού 9 (στο ύψος της Λεωφόρου Δημοκρατίας 54), 100 μέτρα από την πλατεία Λαού στα Ταμπούρια, λειτουργεί ο αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης και ρήξης ΡΕΣΑΛΤΟ. Ένα εγχείρημα κοινωνικής-πολιτικής-πολιτισμικής παρέμβασης, αναρχικού-αντιεξουσιαστικού χαρακτήρα, που έχει ως επίκεντρο της απεύθυνσης και της δράσης του την περιοχή του Κερατσινίου αλλά το βεληνεκές της παρουσίας και των παρεμβάσεών του αγκαλιάζει επίσης τις περιοχές της Δραπετσώνας και της Νίκαιας.

Όλα αυτά τα χρόνια το στέκι έχει καταθέσει λόγο και δράση (με κείμενα, εφημερίδες, αφίσες, εκδηλώσεις, παρεμβάσεις, συζητήσεις, προβολές βίντεο, συναυλίες, πορείες) για μια σειρά κοινωνικών ζητημάτων. Για τα ζητήματα της μισθωτής σκλαβιάς και των κοινωνικών αποκλεισμών, του ρατσισμού και των κοινωνικών διακρίσεων με βάση το φύλο και τη σεξουαλική προτίμηση, του σχολείου-φυλακή και της άρνησης στράτευσης, του πολιτισμού της νάρκωσης και της οικολογικής καταστροφής, της κρατικής-καπιταλιστικής βαρβαρότητας και της κρίσης του συστήματος κυριαρχίας, του κοινωνικού ελέγχου και της καταστολής, του εγκλεισμού και της αλληλεγγύης σε φυλακισμένους αγωνιστές.

Το ΡΕΣΑΛΤΟ είναι ένας ανοιχτός κοινωνικός χώρος αδιαμεσολάβητης επικοινωνίας, συναναστροφής και ανθρώπινης δημιουργίας, χωρίς ιεραρχίες και ειδικούς, μακριά από εμπορευματικές σχέσεις, θεαματικά και καταναλωτικά πρότυπα. Ένα πείραμα διασταύρωσης, γνωριμίας, συντροφικότητας και δράσης ενάντια στην εκμετάλλευση, την αλλοτρίωση και κάθε μορφή εξουσίας.

.....

Κάθε Παρασκευή, μετά τις 8:00μμ, το στέκι είναι ανοιχτό για γνωριμία, κοινωνικότητα και χαλαρή συνευρεση.

Η εβδομαδιαία συνέλευση πραγματοποιείται κάθε Τετάρτη στις 8:00μμ.

ΡΕΣΑΛΤΟ

αυτοοργανωμένος χώρος αλληλεγγύης και ρήξης
ερμού 9 κερατσίνι

Για επικοινωνία:

peiragma@hotmail.com

Για διαρκή ενημέρωση επισκεφτείτε το blog του
στεκιού: anarxiko-resalto.blogspot.com.

.....

Συλλογικοποιούμαστε και οργανωνόμαστε στα αυτοδιαχειριζόμενα
στέκια ή καταλήψεις της περιοχής μας, στις συνέλεύσεις
των γειτονιών, στις αυτόνομες πρωτοβουλίες μαθητών, στα
αυτοδιαχειριζόμενα στέκια των σχολών, στις ακηδεμόνευτες ταξικές
πρωτοβουλίες και σωματεία βάσης, στους χώρους δουλειάς.
Ζούμε την εποχή μας αξιοπρεπώς επιλέγοντας την πλευρά του
αγώνα αντί της ιδιώτευσης και της παθητικότητας γιατί τίποτα δεν
χαρίζεται αλλά όλα κατακτιούνται. Ανοίγουμε δρόμο προχωρώντας,
με απέργιες, πορείες, καταλήψεις, σαμποτάζ και ό,τι άλλο γεννήσει
η συλλογική μας ευφυΐα, γιατί μόνο η ρήξη και η σύγκρουση
με την εξουσία ανοίγει περάσματα. Για μια αυτοοργανωμένη
κοινωνία ελευθερίας, ισότητας και αλληλεγγύης, χωρίς πλαστούς
διαχωρισμούς και κοινωνικές διακρίσεις.

Κόντρα στα
εκφυλιστικά
φαινόμενα
κοινωνικού
κανιβαλισμού, ενός
πολέμου «όλων
εναντίον όλων»
στο εσωτερικό
της κοινωνίας
που προωθείται
από την εγχώρια
και υπερεθνική,
πολιτική και
οικονομική εξουσία,
να αντιτάξουμε
την αλληλεγγύη
και τους κοινούς
αγώνες ντόπιων και
μεταναστών ενάντια
στους δυνάστες των
ζωών μας.

1.

Εξάωρος εγκλεισμός, κάγκελα, αίθουσες-κελιά, ολιγόλεπτος προαυλισμός, καθηγητική «αυθεντία», διευθυντική εξουσία, άχρηστες γνώσεις, ιστορικά ψεύδη, βαρεμάρα, καλούπωμα στις αξίες, τις αντιλήψεις, τις νοοτροπίες αυτού του γερασμένου κόσμου. Κι ύστερα σου λένε ότι το σχολείο δεν είναι φυλακή, ότι είναι απαραίτητο και χρήσιμο εφόδιο για το μέλλον.

Για τη νέα σχολική χρονιά

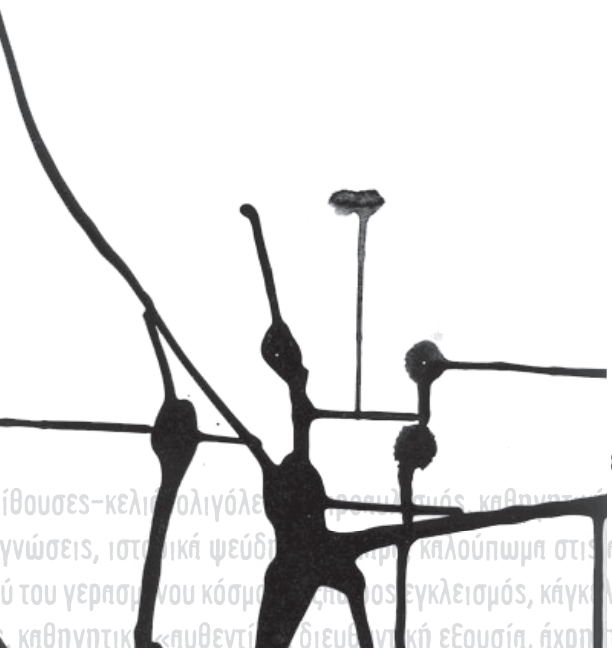
Κι εμείς, για άλλη μια χρονιά εδώ, να εκτίουμε την ποινή της σχολικής προφυλάκισης πριν το χακί πειθαρχείο του στρατού και την ισόβια κάθειρξη της μισθωτής σκλαβιάς. Καλή σχολική χρονιά, λοιπόν, με αγωνιστικό και συλλογικό πνεύμα ενάντια στους δεσμοφύλακες της σκέψης και των επιθυμιών μας, ενάντια σε ό,τι χειραγωγεί και καταπιέζει τη ζωή μας. Αφού το σχολείο δεν μας καταλαβαίνει, ας το καταλάβουμε εμείς.

2.

«Καλλικράτη στην εκπαίδευση»

Οι μαθητές και οι μαθήτριες αντιπαθούν το σχολείο, όχι μόνο σήμερα αλλά διαχρονικά. Το νιώθουν σαν φυλακή, γιατί στην πραγματικότητα τέτοιο είναι και με βάση αυτά τα αρχιτεκτονικά πρότυπα έχει κατασκευαστεί. Στις ατέλειωτες ώρες της σχολικής πλήξης σπάνια κάποιος/α θα διασταυρωθεί με την ουσιαστική γνώση, την κριτική σκέψη, τη δημιουργικότητα. Το σχολείο στηρίζεται στην ιδεολογική σφυρηλάτηση, στη σωματική πειθάρχηση και στην απονέκρωση της φαντασίας, για την κατασκευή υπηκόων. Και είναι ένας διαρκής αγώνας δρόμου, με απίστευτη πίεση, άγχος και κούραση, που όποιος σκοντάψει ή κοντοσταθεί να ξηποστάσει κινδυνεύει να οδηγηθεί στο καλάθι των αχρήστων.

Με τις καταργήσεις-συγχωνεύσεις σχολείων, με τα υπεράριθμα τμήματα, τις λιγότερες αίθουσες, τα λιγότερα προαύλια, τους λιγότερους δασκάλους και καθηγητές, όλα τα προβλήματα -και μαζί η προβληματική «φύση» του σχολείου- θα ενταθούν. Όμως τα παιδικά και εφηβικά όνειρα δεν συγχωνεύονται. Στις αίθουσες της πλήξης η ζωή κάνει κοπάνα.

Χτύπα κι εσύ έναν μετανάστη λάβε μέρος στο διαγωνισμό κοινωνικού κανιβαλισμού και κέρδισε το βραβείο βλακείας και θρασυδειλίας

Τους τελευταίους μήνες στις περιοχές μας (Νίκαια, Κορυδαλλός, Κερατσίνι, Αιγάλεω) παρέες, στην πλειοψηφία τους μαθητές, επιτίθενται απρόκλητα και ξυλοκοπούν μετανάστες, κυρίως Πακιστανούς. Αρκετοί μαζί ορμάνε απροειδοποίητα σε κάποιον περαστικό μετανάστη, τον χτυπούν, του κλέβουν το κινητό μαζί με τα χρήματα που πιθανόν κουβαλάει πάνω του. Κάτι μεταξύ ψευτομαγκιάς και ψειρίσματος, διανθισμένα με ρατσιστικά στερεότυπα και ατάκες του στυλ «οι πακιστανοί ενοχλούν και βιάζουν τις κοπέλες» και «αυτός έχει δουλειά, εγώ όχι». Κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, σειρά τέτοιων επιθέσεων πραγματοποιήθηκαν έξω από το Village Park.

Σα να μη φτάνει που ξεριζώθηκαν από τους τόπους τους εξαιτίας της οικονομικής αφαιμάξης και των πολεμικών επιχειρήσεων των δυτικών κρατών (της Ελλάδας συμπεριλαμβανομένης), σα να μη φτάνουν τα χιλιόμετρα ποδαρόδρομου, η μετακίνηση μέσα σε νταλικές και τα δουλεμπορικά κυκλώματα, σα να μη φτάνουν τα ναρκοπέδια, ο υπό κατασκευή φράχτης στο Έβρο και τα βυθισμένα πλοίαρια από λιμενόματσους στο Αιγαίο, σα να μην φτάνουν οι συνοριοφύλακες, ο FRONTEX, ο πολύμηνος εγκλεισμός τους σε στρατόπεδα συγκέντρωσης και αστυνομικά τμήματα, σα να μη φτάνει το ξεζούμισμα από κάθε είδους αφεντικά, οι μετανάστες εργάτες έρχονται όλο και συχνότερα αντιμέτωποι με επιθετικές όψεις του κοινωνικού ρατσισμού.

Αυτοί που μας ρημάζουν τη ζωή, αυτοί που οργανώνουν την υποδούλωση και τη λεηλασία μας, θέλουν να μας πούν πως οι μετανάστες φταίνε για τα δεινά της κοινωνίας: «δεν χωράει άλλους η βάρκα», «εγκληματούν», «παίρνουν τις δουλειές από τους έλληνες». Τα πολιτικά και οικονομικά αφεντικά με τη βοήθεια των ακροδεξιών δεκανικιών τους (ΛΑΟΣ) και τη συνδρομή των φασιστικών-παρακρατικών συμμοριών (ΧΡΥΣΗ ΑΥΓΗ) επιχειρούν τη διάχυση του ρατσιστικού μίσους μέσα στην κοινωνία και οργανώνουν αστυνομικές επιχειρήσεις-σκούπα και ναζιστικά πογκρόμ στο κέντρο της Αθήνας. Θέλουν να υποτιμήσουν και να τρομοκρατήσουν ακόμα περισσότερο τους μετανάστες και να αποπροσανατολίσουν την κοινωνική οργή, επιχειρώντας να τη στρέψουν κατά των πλέον ευάλωτων και φτωχών, εκείνων που βρίσκονται στον πάτο της κοινωνικής ιεραρχίας. Αυτούς όμως που δεν χωράει η βάρκα είναι τις οικονομικές ελίτ, τα πολιτικά επιτελεία και τους λακέδες τους (κρατικούς αξιωματούχους, διοικητικό προσωπικό των υπουργείων, μπάτσους, δικαστές, εισαγγελείς, στρατιωτικούς). Αυτούς που ευθύνονται για τη διόγκωση της ανεργίας, της φτώχειας, των κοινωνικών αποκλεισμών και κατ'επέκταση για την αύξηση της μικροπαραβατικότητας.

Όσοι δεν έχουν πάρει χαμπάρι από όλα αυτά και με περίσσεια δόση τσογλανιάς και θρασυδειλίας αντιμετωπίζουν τους μετανάστες σαν σάκο του μποξ, ας έχουν υπόψη τους ότι «ο φασισμός στην αρχή έρχεται για τους άλλους, μετά για όλους». Όπως, επίσης, ότι θα βρουν απέναντί τους όλους εκείνους και εκείνες που αγωνίζονται ενάντια στο κράτος, τον καπιταλισμό, τον ρατσισμό, τον εθνικισμό, τον σεξισμό.

29.06.11

Απεργία

* συγκρούσεις από την τελευταία απεργία στις 29.06.11 κατά τη διάρκεια της διαδικασίας ψήφισης του 2ου μνημονίου. Οι συγκρούσεις κράτησαν μέχρι το βράδυ.

Ούτε μια ώρα στο στρατό

Ο ΣΤΡΑΤΟΣ

ΕΙΤΕ ΣΤΟ ΠΡΟΣΚΗΝΙΟ

φυλακίζοντας και εκπαιδευόντας σε στρατόπεδα τη νεολαία,
εδουλοποιώντας εθνικές αυταπάτες, στηρίζοντας κοινοβουλευτικά ή μη καθεστώτα,
προβαίνοντας σε πραξικοπήματα, λειτουργώντας ως απεργοδοσιαστικός μηχανισμός,
εξοντώνοντας μετανάστες

ΕΙΤΕ ΣΤΟ ΠΑΡΑΣΚΗΝΙΟ

θωρακίζοντας το νομικό του οπλοστάσιο,
προετοιμάζοντας τις δυνάμεις του στην αντιμετώπιση γενικευμένων ταραχών
και δαπανώντας για λειτουργικά έξοδα και εξοπλισμούς ποσά αντίστοιχα του ελληνικού χρέους

ΕΙΝΑΙ Ο ΑΙΜΟΣΤΑΓΗΣ ΦΡΟΥΡΟΣ
ΤΗΣ ΑΡΧΟΥΣΑΣ ΤΑΞΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΕΞΟΥΣΙΑΣ

Και όσο η οικονομική και πολιτική κρίση βαθαίνει
τόσο πιο πολύ ο στρατός θα μοιάζει με αστυνομία και η αστυνομία με στρατό κατοχής

Επόμενος στρατιωτικός στόχος:
οι κοινωνικοί αγώνες και οι εξεγέρσεις
που αναπτύσσονται στην καταπίεση, τη φτώχεια,
τον καλλιεργούμενο φόβο και την υποταγή στον πολιτισμό των μνημονίων

**ΚΟΙΝΩΝΙΚΗ ΑΝΥΠΑΚΟΗ ΚΑΙ ΑΝΥΠΟΤΑΞΙΑ
ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΞΟΥΣΙΑ
ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΓΙΑ ΤΗΝ
ΘΑΛΙΝΗ ΑΡΝΗΣΗ ΣΤΡΑΤΕΥΣΗΣ**

και όσο η οικονομική και πολιτική κρίση βαθαίνει τόσο πιο πολύ ο στρατός θα μοιάζει με αστυνομία και η αστυνομία με στρατό κατοχής.

Επόμενος στρατιωτικός στόχος:

Οι κοινωνικοί αγώνες και οι εξεγέρσεις που εναντιώνονται στην καταπίεση, τη φτώχεια, τον καλλιεργούμενο φόβο και την υποταγή στον πολιτισμό των μνημονίων

**Κοινωνική ανυπακοή και ανυποταξία
αγώνας ενάντια στο στρατό και την εξουσία**

Ο στρατός

είτε στο προσκήνιο

φυλακίζοντας και εκπαιδευόντας σε
στρατόπεδα τη νεολαία

σφυρηλατώντας εθνικές αυταπάτες

στηρίζοντας κοινοβουλευτικά ή μη
καθεστώτα

προβαίνοντας σε πραξικοπήματα

λειτουργώντας ως απεργοδοσιαστικός
μηχανισμός

εξοντώνοντας μετανάστες

είτε στο παρασκήνιο

θωρακίζοντας το νομικό οπλοστάσιο

προετοιμάζοντας τις δυνάμεις του στην
αντιμετώπιση γενικευμένων ταραχών

δαπανώντας για λειτουργικά έξοδα και
εξοπλισμούς ποσά αντίστοιχα του ελληνικού
χρέους

**είναι ο αιμοσταγής φρουρός
της άρχουσας τάξης και της εξουσίας**

Αν αυτοί που δεν πάνε στρατό λέγονται "ανυπότακτοι" τότε αυτοί που πάνε πώς λέγονται;

Σύμφωνα με πρόσφατη απόφαση της κυβέρνησης, όποιος δεν παρουσιάζεται στο στρατό τιμωρείται με πρόστιμο 6.000 ευρώ. Με αυτό τον τρόπο δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι ανά την επικράτεια βρίσκονται ήδη στο στόχαστρο μιας ανελέητης οικονομικής καταστολής. Ανάμεσα τους πολλοί εκείνοι που συνειδητά όχι μόνο αρνούνται τη στρατιωτική θητεία αλλά επιτίθενται στην απάτη των εθνικών ιδεωδών και την κοινωνική διάχυση του милитарισμού.

Αν αυτοί που δεν πάνε στο στρατό
λέγονται «ΑΝΥΠΟΤΑΚΤΟΙ»

τότε αυτοί που πάνε
πώς λέγονται;

Σύμφωνα με πρόσφατη απόφαση της κυβέρνησης όποιος δεν παρουσιάζεται στο στρατό τιμωρείται με πρόστιμο 6.000 ευρώ. Με αυτόν τον τρόπο δεκάδες χιλιάδες άνθρωποι ανά την επικράτεια βρίσκονται ήδη στο στόχαστρο μιας ανελέητης οικονομικής καταστολής. Ανάμεσα τους πολλοί είναι εκείνοι που συνειδητά όχι μόνο αρνούνται την στρατιωτική θητεία αλλά επιτίθενται στην απάτη των εθνικών ιδεωδών και την κοινωνική διάχυση του милитарισμού.

Το πρόστιμο αυτό των 6.000 ευρώ δεν αφορά ένα απλό εισπρακτικό μέτρο της μνημονιακής πολιτικής. Πρόκειται για ένα πειθαρχικό μέτρο που αφορά την επιθετική αναδιάταξη του στρατού εν μέσω μιας συστημικής κρίσης. Όταν ο υπουργός οικονομικών απαιτεί από την κοινωνία «στρατιωτική πειθαρχία» στις κυρίαρχες επιλογές καταδεικνύει την ίδια στιγμή τον ισχυρό εκείνο μηχανισμό που θα καταστείλει κάθε ανυπακοή. Ο στρατός οργανώνεται στη βάση ενός νέου δόγματος: την καταστολή του «εσωτερικού εχθρού».

Και ο «εσωτερικός εχθρός» είναι όλοι εκείνοι που βιώνουν στο πετσί τους την καπιταλιστική λεηλασία και οι οποίοι δεν πρόκειται να το αποδεχτούν μοιρολατρικά. Επομένως το δίλημμα έχει τεθεί:

ή με το στρατό
ή με την ανυποταγή

Το πρόστιμο αυτό των 6000 ευρώ δεν αφορά ένα απλό εισπρακτικό μέτρο της μνημονιακής πολιτικής. Πρόκειται για ένα πειθαρχικό μέτρο που αφορά την επιθετική αναδιάταξη του στρατού εν μέσω μιας συστημικής κρίσης. Όταν ο υπουργός οικονομικών απαιτεί από την κοινωνία «στρατιωτική πειθαρχία» στις κυρίαρχες επιλογές καταδεικνύει την ίδια στιγμή τον ισχυρό εκείνο μηχανισμό που θα καταστείλει κάθε ανυπακοή. Ο στρατός οργανώνεται στη βάση ενός νέου δόγματος: της καταστολής του «εσωτερικού εχθρού». Και ο «εσωτερικός εχθρός» είναι όλοι εκείνοι που βιώνουν στο πετσί τους την καπιταλιστική λεηλασία και οι οποίοι δεν πρόκειται να το αποδεχτούν μοιρολατρικά. Επομένως το δίλημμα έχει τεθεί:

ή με το στρατό
ή με την ανυποταγή

Χώρος Ραδιοργάνωσης και Ανατροπής σε Τίλιο, Πετρούπολη και Αγ. Ανάργυρους 'Θερσίτης'
κατάληψη στο Ινιάλο 'Σινιάλο'
Αυτοοργανωμένος Χώρος Αλληλεγγύης και Ρέξης σε Κερατσίνι, Νίκαια, Δραπετσώνα 'Ρεσάλτο'
Προτοβουλία Ολικών Αρνιών Στρατεύουσ

ούτε μια ώρα στο στρατό

* μια φυλακή δίπλα στη φυλακή σωφρονιστικά κελιά δίπλα σε σχολικά κελιά δεσμοφύλακες δίπλα σε καθηγητές προσυλισμός κάγκελα δίπλα σε κάγκελα

Οι ιδέες μας δεν φυλακίζονται δεν φιμώνονται

*Όταν τα δόντια των σκυλιών του κράτους
τρυπήσουν τη σάρκα μας, τότε η φλόγα που
καίει μέσα μας όλο και πιο πολύ θα δυναμώνει!
Όταν ο εγκλεισμός γίνεται αποπνικτικός, ο νους
ανελέητα θερμαίνει και η δύναμη της σκέψης σαν
εύφλεκτο υλικό στη φλόγα αναφουντώνει!*

Στις 9 Ιούλη μετά τις 12 τα μεσάνυχτα
βρισκόμουν εντός του Πολυτεχνείου
και παρακολουθούσα τη συναυλία
του αυτοργανωμένου ραδιοφωνικού
σταθμού 98fm.

Μετά από ένα τετράωρο περίπου
βγαίνοντας από την πύλη της
Στουρνάρα κατευθύνθηκα στο από
πάνω στενό, εκεί συνεχίζοντας το
δρόμο μου, στη γωνία Μπουμπουλίνας
και Τσιτσάκη δέχθηκα ξαφνική και
κτηνώδη επίθεση από τη νόμιμη
συμμορία ψυχασθενικών ατόμων οι
οποίοι αποκαλούνται προστάτες της
δημοκρατίας-χούντας.

Με χτύπησαν μανιασμένα με
μπουνιές, κλωτσιές και με τα γκλοπ
γυρισμένα ανάποδα, σε όλο μου το
σώμα, στο πρόσωπο αλλά και στο
κεφάλι.

Μετά τον ξυλοδαρμό με πήγαν στο
διπλανό πεζοδρόμιο απ' τη κλούβα,
εκεί περικυκλωμένος από δύο
διμοιρίες με περιέλουσαν με έναν
κουβά νερό καθώς και με οινόπνευμα
στο κεφάλι.

Επειτα με 'χώσαν σε ένα ασφαλίτικο
και με οδήγησαν στη Γ.Α.Δ.Α. Με
παράτησαν αιμόφυρτο και αβοήθητο
σε έναν πάγκο για αρκετές ώρες. Απ'
την πρώτη στιγμή τους ζήτησα να
κάνω ένα τηλεφώνημα και να με πάνε
άμεσα στο νοσοκομείο. Η μόνη τους
απάντηση ήταν σε λίγο και σε λίγο.
Βέβαια ούτε στο νοσοκομείο με πήγαν
ούτε το τηλεφώνημα έκανα.

Όστόσο οι δυνάμεις μου άρχιζαν να
με εγκαταλείπουν, ξάπλωσα στο πάγκο
και λέω ξάπλωσα γιατί δεν είχα καν
το κουράγιο να βρισκομαι καθιστός,
ζαλιζόμενος υπερβολικά και μετά από
λίγο όλα σβήσαν.

Όταν συνήλθα, από μόνος μου χωρίς

κανείς να με συνεφέρει, με φώναξαν
στο γραφείο για να μου απαγγείλουν
τις εξής κατηγορίες: Κατοχή και χρήση
εκρηκτικών υλών, διατάραξη κοινής
ειρήνης, εξύβριση και αντίσταση κατά
της αρχής. Αρνήθηκα να υπογράψω
το χαρτί με τις κατηγορίες διότι είναι
ψευδείς και στηρίζονται στη κατάθεση
ενός ψευδομαρτύρα ματατζή με
σκοπό τη προφυλάκισή μου και τη
δικαιολόγησή του ξυλοδαρμού μου.
Κατά τις 9 και το πρωί θυμήθηκα να
με μεταφέρουν στο νοσοκομείο (έτσι
νόμιζα δηλαδή) όμως προτίμησαν να
με περάσουν με ανοιγμένο το κεφάλι
να στάζει, από τη σήμανση πρώτα και
μετά από την Ευελπίδων. Εκείνες τις
ώρες το νοσοκομείο φάνταζε μακρινό
ταξίδι.

Ο ξυλοδαρμός και όλη αυτή η
πολύωρη διαδικασία θα μπορούσε
να μου είχε στοιχίσει ακόμα και τη
ζωή. Όλα αυτά τα απάνθρωπα, άψυχα
όντα με κρατούσαν μέσα σε κτίρια,
με τρέχαν στους δρόμους κάτω απ'
τον ήλιο σε ημιλυπόθυμη κατάσταση.
Όλα αυτά είχαν σαν αποτέλεσμα
να υποστώ βαθύ κρανιοεγκεφαλικό
κάταγμασχιζο, και κάκωση στο
γόνατο, κάκωση στην ωμοπλάτη ενώ
μου δημιουργήθηκε στη συνέχεια
νεφρική ανεπάρκεια, αλλεπάλληλα
χτυπήματα στα πλευρά και τα νεφρά
καθώς και τη προφυλάκισή μου χωρίς
κανένα στοιχείο.

Νοσηλεύτηκα μια βδομάδα στον
Ερυθρό Σταυρό φρουρούμενος
από ασφαλίτες, ειδικούς φρουρούς
και ο.π.κ.ε. Κατά τη διάρκεια της
νοσηλείας μου δεν άργησαν καθόλου
τα προβλήματα και οι ενοχλήσεις από
τη μεριά της αστυνομίας, αφήνοντας
αναμένα τα φώτα όλο το βράδυ, ενώ

έκλεισαν τα παράθυρα φοβούμενοι
μάλλον οι ψαρωμένοι χέστες ότι θα
αποδράσω ενώ ήμουν με τους ορούς,
φορεμένο καθετήρα και νιώθοντας
το κεφάλι μου τόσο βαρύ που δεν
μπορούσα να το σηκώσω. Δεν άργησε
και η γελοία προσπάθεια εκφοβισμού
οπλιζοντας τα όπλα τους έξω απ' την
πόρτα του δωματίου.

Γιατροί και μπάτσοι συντηρούσαν ένα
κλίμα βιασύνης, θέλαν οπωσδήποτε
το συντομότερο να με πάρουν από
εκεί ενώ δεν ήμουν καλά. Τελικά λόγω
της κατάστασης μου ανακρίθηκα στο
νοσοκομείο, όπου και αποφάσισαν να
με προφυλακίσουν και επαναλαμβάνω
χωρίς στοιχεία παρα μόνο με τη ψευδή
κατάθεση ενός ματατζή.

Μετά την ανάκρισή μου μεταφέρθηκα
άρων άρων στο νοσοκομείο των
φυλακών Κορυδαλλού. Οι συνθήκες
εκεί είναι πανάθλιες και ακατάλληλες
για τη νοσηλεία των ασθενών.
Νοσηλεύτηκα άλλη μια βδομάδα, όταν
μου αφαίρεσαν τα ράμματα απ' το
κεφάλι και το πόδι δε δυσκολεύτηκαν
να με πάνε στις πτέρυγες παρόλο που
τα τραύματά μου δεν είχαν επουλωθεί
ακόμα.

Από τις 9 Ιούλη βρίσκομαι αιχμάλωτος
στα χέρια του κράτους που ξέρει πολύ
καλά πως να φυλακίζει ανθρώπους
που αγωνίζονται υπέρ της ελευθερίας
και της αξιοπρέπειας. Ανθρώπους που
επέλεξαν να σταθούν στο ύψος τους
με ψηλά το κεφάλι και δεν έκλεισαν
τα μάτια μπροστά στη τυραννία των
καιρών.

*οι φυλακές κορυδαλλού θρίσκονται απέναντι από τα λύκεια 2^ο, 3^ο, 4^ο, εσπερινό και το ΙΕΚ. Μια φυλακή δίπλα στη φυλακή. Για να αναρωτιόμαστε καθημερινά... "Τί το εκπληκτικό αν η φυλακή μοιάζει με τα εργοστάσια, με τα σχολεία, τους στρατώνες, με τα νοσοκομεία - που όλα τους μοιάζουν με φυλακές;"

Παρατηρούμε σε περιόδους έντονων κοινωνικών αγώνων οι κρατικοί μηχανισμοί να εντείνονται κατά σε ό,τι τους απειλεί. Η καταστολή και η βία των αστυνομικών δυνάμεων ειδικά τα τελευταία χρόνια συνεχώς αυξάνεται. Ανοίγοντας περισσότερες θέσεις δολοφόνων στα σώματα ασφαλείας με πεζές και μηχανοκίνητες περιπολίες στις γειτονιές μας από ομάδες ειδικών φρουρών, διας και δελτα με καινούριο αλλά και μεγαλύτερο σε αριθμό εξοπλισμό. Με άγριους ξυλοδαρμούς με πρόθεση τη δολοφονία, όπως η χειρότερη περίπτωση του Γ.Καυκά που υποβλήθηκε σε χειρουργική επέμβαση ενώ εμεινε αρκετές μέρες σε κόμμα.

Μετά από κάθε σύλληψη δεν χάνουν την ευκαιρία είτε με σκευωρίες, με ψευδείς καταθέσεις ή με προκατασκευασμένα στοιχεία όπως τσάντες με μολότωφ, πέτρες και ό,τι άλλο θέλουν, φορτώνοντάς τα σε συντρόφους και διαδηλωτές ώστε να κρατάνε ομήρους. Με απαγόρευση εξόδου απ' τη χώρα, αναγκαστική παρουσία στο τμήμα και επιβαλλοντας εξοντωτικά ποσά πολλών χιλιάδων ευρώ για εγγύηση ή να σε απομονώνουν και να σε φυλακίζουν στα κελιά της δημοκρατίας.

Με σκοπό την αποδυνάμωση του αντικρατικού αγώνα. Ένδειξη πως ο φόβος διαχέεται προς τους από πάνω. Η δικαιοσύνη δεν υφίσταται, δεν υπάρχει πουθενά και μάλλον δεν υπήρξε ποτέ. Η δημοκρατία είναι καθαρά μια αυταπάτη ελευθερίας, μια φυτεμένη πλασματική εικόνα στον εγκέφαλό μας να υποκαθιστά τη συνειδηση και τη φαντασία δημιουργώντας ένα αίσθημα εφησυχασμού, ασφάλειας, φιλησυχίας και ειρήνης. Αν όμως ανοίξουνε τα μάτια μας, αν εξεγείρουμε τη σκέψη μας, θα δούμε και θα καταλάβουμε πως η πραγματικότητα απέχει κατά πολύ, θα δούμε πως ισχύει το αντίθετο. Λένε πως ζούμε σε ειρήνη, αν αυτό που έχουμε είναι ειρήνη τότε είμαι ενάντια σε αυτή. Σε μια ειρήνη που χύνετε κάθε μέρα αίμα, από τις δολοφονίες εργατών στα κάτεργα απ' τα αφεντικά "εργατικά ατυχήματα" μέχρι τις αυτοκτονίες ανθρώπων από τα χρέη. Από τις δολοφονίες αγωνιστών απ' τις αστυνομικές δυνάμεις μέχρι τους θανάτους ανθρώπων από το κρύο και τη πείνα. Από τις δολοφονίες φυλακισμένων από βασανιστήρια και πειράματα μέχρι τους πνιγμούς μεταναστών και τα θανάσιμα βασανιστήρια στα τμήματα...

Ο πόλεμος είναι εδώ και κυριαρχεί τον ζούμε κάθε μέρα. Ο χρόνος περνάει και οι καιροί μεταβάλλονται σε μεσαιωνικές συνθήκες. Σε μια εποχή του ΔΝΤ που οι πιέσεις των εξουσιαστών είναι ακόμα πιο βίαιες επιβλητικά πιο θανατηφόρες και στοχευμένες προς τους καταπιεσμένους και εκμεταλλευόμενους, που η εξαθλίωση εξαπλώνεται απειλητικά, η σήψη και η πλήξη εχθρικά μας περιτριγυρίζουν, ενώ η απάθεια που στις μέρες μας θριαμβεύει μεταμορφώνει τον άνθρωπο σε ανθρωπομηχανή που το μόνο που ξέρει και κάνει είναι να συντηρεί παράγοντας και καταναλώνοντας υπέρ του κεφαλαίου.

Ας μη γίνουμε λοιπόν υπόδουλοι του σύγχρονου ταξινομημένου μοντέλου κοινωνίας που έχουν στήσει στις πλάτες μας, ας μην αφήσουμε τη μιζέρια και τη μοιρολατρεία να μας πλακώσει.

Να περάσουμε στη μαζική επίθεση που θα καταστρέψει τους θεσμούς και τα δεσμά που μας κρατάνε σε αυτή τη κατάσταση απραξίας, να διαλύσουμε και να πάρουμε θέση ενάντια σε κάθε μορφή εξουσίας.

Να συνάψουμε, οξύνοντας, αλυσιδοτές και αλληλένδετες σχέσεις αλληλεγγύης, αυτοοργάνωσης, αντίστασης όπου κάθε τείχος υποταγής θα γκρεμιστεί, κάθε μορφή εξουσίας θα εξαλειφθεί ώστε να μπορέσουμε επιτέλους να χορέψουμε πάνω στα συντρίμια αυτού του παλιού και γερασμένου κόσμου γευόμενοι την ελευθερία.

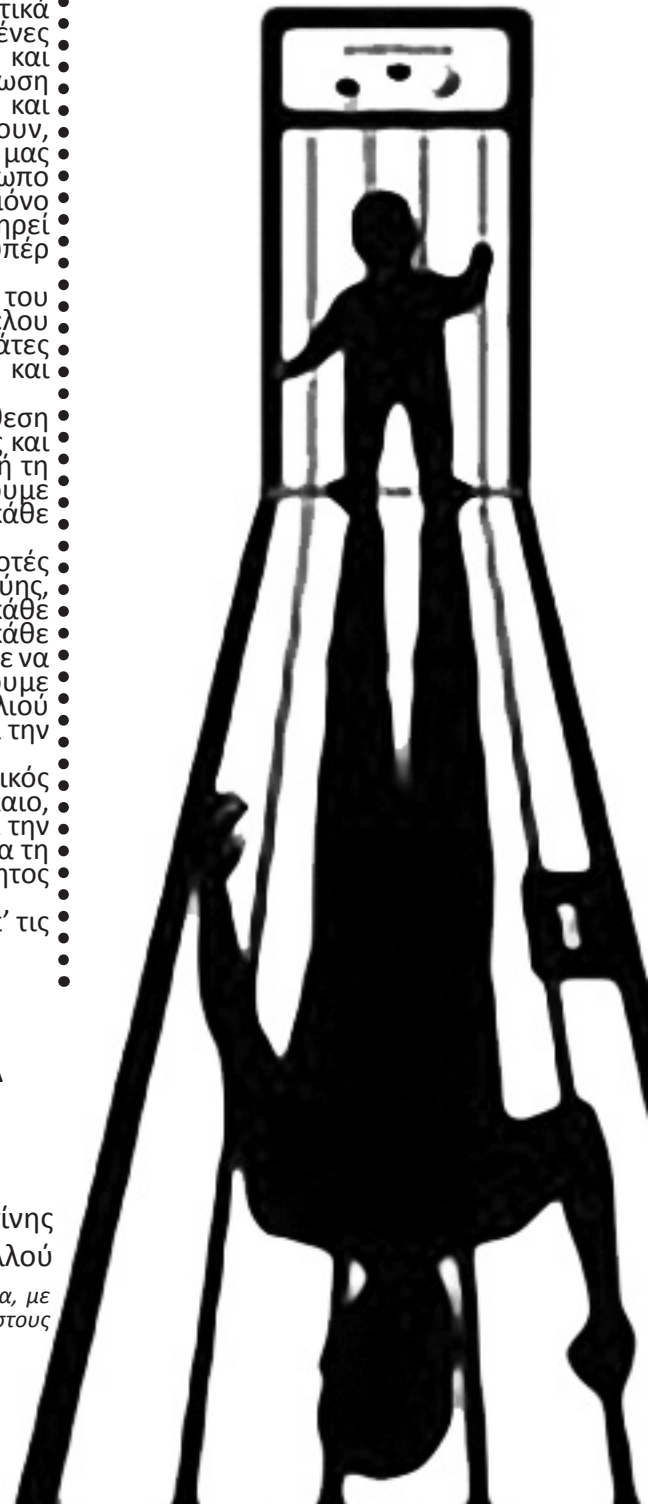
Τάσσομαι συνειδητά ως αναρχικός ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο, ενάντια σε κάθε τι που υποβιβάζει την αξιοπρέπεία μας. Γιατί ο έρωτας για τη Ζωή και την Ελευθερία είναι ανίκητος και δεν ξενερώνει ποτέ!

Ο αγώνας συνεχίζεται και μέσα απ' τις φυλακές!

**Αγώνας για
ΖΩΗ-ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΧΑΟΤΙΚΗ ΑΡΜΟΝΙΑ
ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΡΧΙΑ**

Χρήστος Κολεντίνης
Α' Πτέρυγα Κορυδαλλού

*ο Χρήστος Κολεντίνης είναι από το Πέραμα, με συνεχή παρουσία τα τελευταία χρόνια στους κοινωνικούς αγώνες.

antifa και a.c.a.b. σε όλα τα σχολεία
σε κάθε γειτονία σε όλη την κοινωνία

peiragma@hotmail.com
anarxiko-resalto.blogspot.com